

СВЯТО ВЕСНИ

Сценарій до свята Стрітєння. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrintschool.org.ua/training/presentations.html>

Ведуча. На 15 лютого припадає свято Стрітєння, за церковним календарем – Стрітєння Господа нашого Ісуса Христа або Стрітєння Господнє.

Ведучий. Свято відзначають у пам'ять про те, як Діва Марія принесла до Єрусалимського храму Ісуса Христа на 40-й день після Його народження для посвячення Богові. Там їх зустрів старець Симеон, добродісного життя людина, якому було обіцяно від Бога, що він не помре, поки не побачить Спасителя. Симеон довго чекав цієї події. За переказом, він жив майже 300 років. І одного дня з навіяння Святого Духа прийшов у храм. Він узяв Немовля на руки і, славлячи Бога, промовив: «Нині відпускаєш у спокої раба Твого, Владико, як і казав Ти, бо побачили очі мої спасіння Твоє...». Старець Симеон названий Богоприїмцем, бо прийняв на руки Христа.

Ведуча. У тому ж храмі Діву Марію та Йосифа побачила благочестива вдова Анна-пророкиця. Вона впізнала Спасителя, і славилася Господа, і говорила про Нього всім у Єрусалимі, хто очікував пришествя на землю Христа.

На честь події зустрічі в храмі Ісуса Христа з праведним Симеоном і Анною, тобто зустрічі Бога й людини, і встановлено свято Стрітєння (зустрічі) – дванадцять православне свято. Свято Стрітєння встановлено в глибоку давнину, але урочисто відзначати його почали з кінця V ст.

Ведучий. В Україні цей празник здавна шанувався. Селяни намагалися не працювати, а стежити за погодою, бо “лютий до березня в гості приїжджає”, щоб “на Стрітєння зими з весною зустрітися”. Хто кого переборє, то такою вважали, й буде погода до початку березня.

Про цей день у народі живе й досі красива легенда. У ній розповідається, що зустрівшись на Стрітєннє, стара Зима й молоде Лїто сперечаються – кому йти, а кому залишитися. Якщо пїд вечїр потеплїшає – Лїто перемогло Зиму, якщо похолоднїшає – навпаки.

Ведуча. Оскїльки за народними переказами, це свєто пов'язано з кїнцем зими і початком весни, то на Стрітєннє наприкінці дня сїльські дїтлахи збиралися де-небудь на пагорбї і починали кликати сонечко, щоб воно “виглянуло із-за гор-гори”.

Язичники цей день називали “зимо бором”, позаяк зима боролася з весною. Нашї пращури ретельно стежили за погодою. Ясна і тиха погода в цей день вїщує добрий урожай на полях та роїння бджїл; вїтер погана ознака; вїдлїга – чекай пїзньої весни. Казали ще й таке: як на Стрітєннє пївень нап'ється води з калюжї, то жди ще стужї!

Ведучий. У церквах України в цей день свєтять воду і свїчки. Такї свїчки називали ранїше “громичними”, тому їх ставили перед образами пїд час грози, щоб захистити людей і худобу вїд грому.

Важливу роль традиційно вїдїграла й стрїтенська вода. Вона мала тї ж цїлющї властивостї, що й хрещенська. Вїруючі, йдучи до церкви, брали з собою нову невживану посудину, наповнювали свєченою водою й зберїгали її протягом року. Вона вважалася цїлющою: нею натирали на тїлі хворї мїсця, давали пити од «пристрїту» або «даннє» - хвороб, викликаних «поганим оком». Напровеснї, виганяючи худобу в поле, скроплювали її «стрїтенницею», а пасїчники – бджїл і вулики, щоб не заїдали чужї комахи та не нападав «гнилець» - небезпечна інфекційна хвороба. Це робили протягом року – в кожну першу недїлю на молодїку.

Ведуча. Колись, як чумаки виходив у дорогу, господар давав йому хлїб-сїль і кропив стрїтенською водою волїв, воза і самого чумака, примовляючи: “Боже тобї поможи!”

Ведучий. Як син їшов на вїйну, батько благословляючи, кропив його стрїтенською водою і промовляв: “Боже тебе збережи!”. Вїра в силу стрїтенської води в багатьох людей зберїгається й досї.

Ведуча.

Йде весна-красна в зеленїй хустинцї.

Несе весна-красна у хустинцї гостинцї:

Ягнєтам - травицю, гусятам - водицю,

Качатам - ряску, а малятам - ласку.

- Доброго ранку! – травам росистим,

- Доброго ранку!- квітам барвистим,

- Доброго ранку!- сонечку ясному,

Людям усїм та усьому прекрасному!

Ведучий. Старї люди кажуть, що весна починається пїсля Стрітєннє. Погода тодї буває дуже рїзна: коли лютий перемагає - морозить, трїщить, крутить а тїльки-но березень набирає сили - тут уже вїдразу сонце пригрїває, з'являються калюжї, дзюрчать струмочки, бїжить вода, із сонечком бавиться... І раптом усе знову починає морозцем стягувати. Так їде двобїй.

Поки зима не відступить.

Весна.

Добрий день, мої любі друзі!
Я- Весна,
Я три місяці в садочку
Зимувала на кілочку
Від морозів і вітрів
Берегла озимий хліб
Ниточки для травки ткала,
Сорочку сонечку зв'язала,
В голубі легкі пушинки
Весняні вдягла хмаринки,
Повернула всіх птахів
Із вирію в рідний дім
Привела я вам три парубки красні,
Три місяці ясні.

Березень.

Трудився лютий до світанку
І заморозив геть струмочок.
А березень підкрався ранком
і схрумав нишком весь льодок.
Мороз і другу ніч старався, -
Припорошив льодок сніжком.
Та знову березень сміявся:
Злизнув усе те язиком.
Зима ще злиться, бідолаха,
А вже ж весна бере своє.
І березень бурульки з даху,
Немов цукерочки, жує!

Квітень.

Я - Квітень, славний квітникар,
Сонечко і рясно
Уквітчав вам календар
першим цвітом - рястом.

Травень.

Я місяць Травень
Іду і весело співаю,
Дощами землю поливаю,
Святковими піснями
І громом іду над полями.

Весна.

Я всім в дарунок тепло принесла
Скрізь засіяла ранні квіти.
І травичку, шовкову, м'яку...

(Діти підбігають до неї, а в цей час заходить Зима – дівчинка в білому одязі, на голові шапка, оздоблена ватою, ніби покрита снігом).

Зима.

Ти засіяла квіти?
Не поспішай радіти.

Я їх вкрию снігами...

Весна.

Яка ж ти люта, сестро! Лютий не лютує, а час твій пройшов. Людям ти добряче набридла холодами та віхолами. Он як потягнулись до мене діти, щоб хоч трішки себе зігріти.

Зима.

Мене теж чекали, щоб після справ відпочити. І дорослі, і діти раділи моїм веселим святкам. Пухнастому снігу, свіжому морозу. Малеча ліпила снігових баб, грались у сніжки, катались на санчатах та ковзанах.

Весна.

Так, сестро, це було – та все пройшло. Надоїла ти своїми холодами. Хочеться всім зняти Теплий одяг і замінити його легким, весняним та за роботу взятись.

Зима.

Яка робота? Я зараз сюди холоду напушу, всюди сніжком притрушу.
(Вибігає із сцени).

Хлопчик.

Нам не хочеться вже зими, що ж робити?

(Звертається до Весни).

Що ж воно тепер буде? Знов почнуться морози?

Весна.

Не бійтеся, любі діти. Ми ще позмагаємось з Зимой, побачимо, хто кого переможе. Діти, ви мені допоможете?

Діти.

Допоможемо!

Зима. (Заходить до зали). Попрацювала так, що аж стомилася! Все стало як в січні!

Весна. Сестро, ну чому ти йдеш наперекір часу? Звичайно, тобі не хочеться залишати свої володіння, але ж треба.

Зима. Хто сказав, що треба?! Я нікуди звідси не піду, на тебе, Весно, ніхто не чекав...

Весна. А ти про це спитай у дітей, чекали вони мене чи ні?

Зима. Спитаю. (Звертається до дітей). Друзі, я добре пам'ятаю, як раділи ви мені: пісеньки співали, вірші вивчили, загадки, прислів'я, приказки, колядки... а що ви знаєте про Весну?

Хлопчик. Все знаємо! Ми готувалися до зустрічі з Весною.

Зима. Якщо це дійсно так, то мені доведеться покинути ваш край, але якщо ви, хоч на одне запитання не дасте відповіді – я звідси не піду! І вас заморожу! Домовились?

1-й учень. Наші пращури зустрічали Новий рік 13 березня, коли пробуджувалася природа.

Зима. Які назви першого місяця весни ви знаєте?

2-й учень. Місяць березень має такі назви: березаль, березіль, март, соковик, красовик, капельник...

Зима. Які ви знаєте народні свята березня?

1-й учень. 14 березня – свято Явдохи.

2-й учень. 22 березня – Сорок святих. У цей день жінки випікали 40 “жайворонків”.

Зима. А тепер читайте вірші, присвячені Весні, а я послухаю. Ви їх мабуть, не знаєте...

(Діти читають вірші про весну).

Учень 1. Весна! Весна! Весна! Радійте діти,

Ховайте швидше саночки.
Немов пташки, летить із клітки,
З кімнати, з хати, із садка,
І там в садочках сонце, співи,
В траві фіалки зацвіли,
Джмелі і бджілки загули,
І скрізь усі уже веселі.

Учень 2. Послухай, як струмок дзвенить,

Як гомонить ліщина.
З тобою всюди кожну мить
Говорить Україна!
Послухай, як трава росте,
Напоєна дощами,
І як веде розмову степ
З тобою, з колосками
Послухай, як вода шумить,
Дніпро до моря лине.
З тобою всюди кожну мить,
Говорить Україна!

Учень 3. І сонечко все дужче гріє

Голубить і сади й поля.
І кожен з нас теплу радіє,
Життям вже повниться земля.

Учень 4. Співом солов'їним

Йде до нас весна
Гомоном пташиним
Повниться земля
І яскраве сонце
Землю зігрива
Дні вже стали довші -
Це прийшла весна.

Учень 5. Прийшла весна - і золотисті

Упали з неба промінці
І враз прокинувся ліс тісний,
Зраділи білочки, зайці,
Ведмедик, їжачок, лисиця.
Шпаки і солов'ї, й синиці
Щодень ведуть свої пісні,
Уклінно дякують весні.

Учень 6.

Котиків-воркотиків
Рясно на вербі

Котиків-воркотиків
Я нарву собі
Котики-воркотики
Всілися рядком
Поїть сонце котиків
Теплим молоком
Котики-воркотики
В мене на вікні.

Котики-воркотики –
Гості весняні
Неглядить на котиків
Лиш вусатий кіт
Мабуть, зна, що котики -
Це вербовий цвіт

Учень 7. Встала весна, чорну землю
Сонну розбудила,
Уквітчала її рястом,
Барвінком укрила
І на полі жайворонок,
Соловейко в гаї
Землю, убрану весною,
Вранці зустрічає.

Зима. Я багато почула, побачила і переконалась, що настав час мені
поступитись місцем. Діти прекрасно підготувалась до зустрічі Весни.
Молодці! Не згадуйте лихим словом!

Пісня “Ой минула вже зима”

Учень. Веселе сонечко блистить,
Проміння щедро ллє;
Гайок привітно шелестить,
Струмочок виграє.

2-й учень.

Гей, збираймося, любі друзі,
Погуляємо на лузі.
Бо скінчилась вже зима
І настала вже весна.
Вже розтанули сніги,
Потекли дзвінки струмки.
Тоді стало сумно скрізь,
Чорне поле, чорний ліс.
А щоб все зазеленіло,
І щоб пісенька дзвеніла,
Щоб природу звеселити,
Треба сонечко просити.
Сонце, сонце, дружок!
Подивись, сумний лужок.
Та щоб стало веселіше.

Грій частіше і світліше.
Рідну землю зігривай,
Їй ти сили придавай,
Щоб росло все й розквітало

У чудовім нашім краї.
(Діти беруть за руки,водять хоровод і співають “Вийди, вийди,
сонечко”).

Сонечко.

Добрий день,мої хороші,
Хлопчики й дівчатка.
Радо із весною хочу вас вітати!
Я – весняне,ясне сонце,
Засвітило всім у віконце.

1-й промінь

Величність ваша сонечко,
Високі небеса.
Чи ви нам не підкажете,
Куди пішла весна?

2-й промінь

Тут на неї всі чекають,
Нетерпляче виглядають:
І земляця,і тваринка,
І комашка,і билинка -
Все це хоче пити,жити і радіти.

Сонце. Я прокинулась рано,
Бо я сонечко весняне,
Обійшло гаї, поля -
Чорна всюди ще земля.

Діти

- Сонце ,сонечко кругленьке,-
Прсять дітоньки маленькі,-
Щоб раділи наші личка,
Хай прокинеться травичка.

Сонце. Згода, діти, а в цей час
Я послухаю вже вас.
Своїм лагідним промінням.
Розбуджу травичку.

Трава. Здрастуй, сонечко-дружок.
Я расту і буду впрок.

Сонце. Ось вербичка наша мила
Свої коси розпустила.
Та вона ще міцно спить.
Розбуджу її в цю мить.
Вербо, вербо, прокидайся,
З ясним сонцем привітайся.

Верба

Здрастуй,сонечко-дружок.
Я вже встала іду в танок.

Сонце. Спить калина. Ще без листя.
Без червоного намиста.
Я на неї ніжно гляну -
Враз вона зелена стала.
Калинонько, прокидайся,
З ясным сонцем привітайся.

Калина

Здрастуй, сонечко-дружок,
Я вже встала, йду в танок.
А щоб кращий був танок
Запрошу я цих діток.

Пісенька-весняночка “На весняним лузі”

Легенда “Як ластівки летіли з вирію”

Ведуча. Настала весна. Засвітило ясне сонечко. Почали повертатися з вирію птахи. Зграйка ластівок наближалися до своєї рідної хати, де під стріхою їх чекало маленьке, але рідне і миле серцю Гніздечко.

- Мамо! - сказало ластовиння.

- Чому так радісно б'ється в грудях серце?

Не встигли показатися за обрієм знайомі ліси, як крила наче ще швидше стали боротися з довгою дорогою.

- Це тому, так, синку, - відповідала мати, - що ти тут народився, тут твій дім, твої друзі, твої квіти, твоє сонце. Ніде воно так не грітиме як тут, у рідній стороні. Тому якою б важкою не була дорога, ми завжди повертаємося туди, де перше побачили весняний день.

Учень 4

Прийшла до нас весна,
Дарує пташиний спів.
А пташечки собі радіють,
Бо прилетіли з вирію.
Сонечко ясно пригріває,
А пташечка вдома все співає
Пісні веселі, голосні
Про свою батьківщину дорогу.

Учень 5

Годі, діточки, сумувати,
Час іти спостерігати.
Гляньте, сонечко сміється,
Птаство з вирію несеться,
Вється, радісно співає,
Про любов весну сповіщає.
Тож давайте, любі діти,
Весну прославляти,
Птахів, що летять до нас,
Славно зустрічати.

(Виходять діти в масках птахів)

Шпак

Я, шпак, я перший приношу весну,

Бужу все від зимового сну.
Співаю я під вікном,
Люди назвали мене шпаком.

Ведуча. Шпаки відкладають 5-6 яєчок. Малята висиджують 14 днів, а через 18-21 день вони вже стають дорослими і покидають гніздечко.

Зозуля

Я зозуля – пташечка маленька,
Маленька і сіренька,
Можу заспівати
І вам віку накувати

Ведуча. Ця пташечка прилітає у кінці квітня-на початку Травня. Гнізда не буде, яйця підкладає в інші гнізда. Пташеня вилуплюється швидко і викидає яйця господарів із гнізда. Через 20 днів залишає гніздо. Пташка дуже корисна, бо з'їдає за годину до 100 гусениць.

Соловей

І я, співучий соловей
Хороший настрої маю.
Весні радію я тепер,
Літаю і співаю.
Гарний голос маю,
Тьох та тьох, тьох та тьох
Все собі співаю.

Ведуча. Соловей прилітає у кінці квітня. Самка відкладає 4-6 яєчок. Висиджує їх протягом 14 днів. Соловейко її годує і виспівує для неї пісні.

Журавель

Облітав я обходив
Сто морів і сто земель.
Крила, ноги натрудив,
Всього я надививсь,
І можу я сказати,
Що найкраща земля –
Рідна наша сторона.

Ведуча. Журавлів налічують 14 видів. Самка відкладає 2 яйця і висиджує їх 20-30 днів.

Ластівка

Ластівки - невтомні трудівниці,
Працьовитіше не знайдеш ти птиці.
З глини зліпили чудо-гніздечко,
Відклали в ньому маленькі яєчка.
І ось безпорадні пищать пташенята,
І приносять їм їжу батьки так завзято.

Горобці

Горобці на гілку сіли,
Зграйкою зібрались, полетіли.
Горе злісним шкідникам,
Попелицям і жукам.
Ці птахи бувають в шкоді,
Склюють сонях на городі.
Але й знищують комах.

Горобець - корисний птах.

Дятел

Наче барабан у лісі: "Тук-тук-тук".
Дятел учепився за сосновий сук.
З-під кори дістане шкідників-комах.
Це санітар лісу, він корисний птах.

Грак

По полю ходить грак поважно,
Роздивляється уважно.
Не сховається комаха
Від дзьобатого птаха
Знищить він і гризунів,
Походивши кілька днів.

Жайворонок

Поле ще дрімає під снігом,
А жайвір чарує всіх співом.
Високо в повітрі "зависає",
Мелодійні пісні розсипає.
"Польовий соловейко" співом заллється,
І сонечко зійде, йому усміхається.

Шишкарі

Шишкарі цікаві дуже.
Що про них ти знаєш, друже?
Гнізда мостять з паличок,
Зверху роблять, ще й дашок.
Хоч мороз тріщить сердито,
Гніздо пір'ячком набито.
І з'являються в гніздечку
Три-чотири рябих яєчка.
В пташенят тепленька хата,
В лісі шишок так багато.
Шишкарі про діток дбають,
Взимку їжу добувають.

Звернення птахів. Спасибі, малята, за зустріч. Нам було дуже цікаво, але треба летіти далі – ремонтувати свої гніздечка, подувати нові, відкладати яйця, висиджувати малят, бо час іде дуже швидко, треба встигнути висидіти своїх малят до нових відльотів.

Ведучий

Коли сонце – сонечко нам яскраво світить,
То в саду й на лузі розквітають квіти.
Є червоні й блакитні, жовті, білі-темні світлі.
Слухайте і дивіться - вам це знадобиться.

Виходять діти квіти

Фіалки

У лісочках-балочках там ростуть фіалки. Ми теж весну зустрічаємо і всіх вас вітаємо.

Конвалія

Із зеленої сорочки, що зіткнув весняний гай,

Білі дивляться дзвіночки.
Як звать їх, відгадай.
Це конвалії у гаю на галявині цвітуть,
І ніде, немає кращик квіточок мабуть.

Кульбаба

На леваду я пішла б,
Ціла купа там кульбаб.
Ніби сонечка малі,
Посідали на землі.

Барвінок

Гуляв квітень по долині,
Розгубив барвінки сині.
Кожна квітка барвіночку
Там шукала стежиночку.

Ромашка

На стрункій високі ножиці,
Біля річки на лужку
У косинці-білосніжці
Стрінеш квітеньку таку .
Ясним оком жовтуватим.
Усмінемося тобі
Як захочеш нас зірвати,
Дружньо скажемо всі: - Ні!

Проліски

Ми перші квітеньки-весни,
Ми пролісковий цвіт.
Пережили зимові сні
Й родились знов на світ.

Сон-трава

Я квітуча сон-трава,
Світло-синя голова,
А пелюстки ворсисті,
А стебельця мов срібlistі.
Серед лісу на галявці
Я прокинулась у ранці
І почула, як струмки
Швидко мчать до ріки.

Ведуча

От і закінчується наше свято
І хочеться мені ще раз усіх привітати
З приходом весни.
І матусь, і бабусеньок своїх
І гостей ми вітаємо,
Усмішок, здоров'я, щастя.
Від душі бажаємо.

Ведучий

Ми співали й танцювали,
Із святом всіх вас привітали.

Прощайте, в добрий час!

І приходьте ще до нас.

Пролісок

Я - перша квітка весни,

Я - пролісковий цвіт.

Я пережив зимові сни

і знов родивсь на світ .

Зелені рученьки мої

Листочками звать

Я полюбив ліси й гаї

Живу я здавна тут.

У мені очі голубі,

Такі, як неба синь.

Росту між кленів, між дубів,

Люблю і сонце й тінь

І вірю: люблять всі мене,

Як весну золоту,

Бо знають, що весна мине,

Коли я відцвіту.